

κρηπίδων <τοῦ> νεώ πρὸς τὸ τῆς Γῆς ἱερὸν τό θ' ὕδωρ
 . . . ἀποβλέποντες· ὥστ' εὐθὺς εἰπεῖν τὸν Βόηθον, ὅτι
 καὶ ὁ τόπος τῆς ἀπορίας συνεπιλαμβάνεται τῷ ξένῳ.
 Μουσῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ
 νάματος, δύνεν ἔχρωντο πρός τε τὰς λοιβὰς <καὶ τὰς χέρ-
 νιβὰς> τῷ ὕδατι τούτῳ, ὡς φησι Σιμωνίδης (fr. 44),

‘ἐνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται [τε]

Μουσᾶν καλλικόμων ὑπένερθεν ἄγνὸν ὕδωρ.’

μικρῷ δὲ περιεργότερον αὖθις ὁ Σιμωνίδης τὴν Κλειώ
 προσειπών (fr. 45) ‘ἄγναν ἐπίσκοπον χερνίβων’ φησί 10
 ‘πολύλιστον ἀρυόντεσσιν ἀχρυσόπεπλον . . . εὐῶδες ἀμ- D
 βροσίων ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ λαβόν?’ οὐκ ὀρθῶς οὖν
 Εὔδοξος ἐπίστευσε τοῖς Στυγὸς ὕδωρ τοῦτο καλεῖσθαι
 πεφήνασι. τὰς δὲ Μούσας ἰδρύσαντο παρέδρους τῆς
 μαντικῆς καὶ φύλακας αὐτοῦ παρὰ τὸ νᾶμα καὶ τὸ τῆς 15
 Γῆς ἱερόν, ἣς λέγεται τὸ μαντεῖον γενέσθαι, <διὰ> τὴν
 ἐν μέτροις καὶ μέλεσι χρησμωδίαν. ἔνιοι δὲ καὶ πρῶτον
 ἐνταῦθα φασιν ἥρων μέτρον ἀκονσύναι,

‘συμφέρετε πτερά <τ>, οἰωνοί, κηρόν τε, μέλισσαι·

ὅτε τῷ θεῷ *** ἐπιδεῖ γενομένην ἀποβαλεῖν τὸ σεμνόν.’ 20

18. ‘Ο Σαραπίων ἐπιεικέστερα ταῦτ’ εἶπεν ὁ Βόηθε, Ε
 καὶ μουσικώτερα· δεῖ γὰρ μὴ μάχεσθαι πρὸς τὸν θεὸν
 μηδ’ ἀναιρεῖν μετὰ τῆς μαντικῆς ἀμα τὴν πρόνοιαν καὶ τὸ
 θεῖον, ἀλλὰ τῶν ὑπεναντιοῦσθαι δοκούντων λύσεις ἐπιζη-
 τεῖν τὴν δ’ εὐσεβῆ καὶ πάτριον μὴ προΐεσθαι πίστιν.’ 25